

DIOGENIS OENOANDENSIS

..... ν αἰσχυνό-
 [μενοι τοῦθ'] ὁμολογῆ-
 5 [σαι, ἐτ]έρω δέ τι ἐγβο-
 λῆς χρῶνται σχήματι.
 ὅταν γὰρ ἀκατάλημπτα
 φάσκωσιν εἶναι τὰ πρά-
 γματα, τί ἄλλο φασὶν ἢ ὅ-
 10 τι μὴ δεῖ φυσιολογεῖν ἡ-
 μᾶς; τίς γὰρ αἰρήσεται
 ζητεῖν ἂ μήποθ' εὔρη;
 Ἀριστοτέλης οὖν καὶ
 οἱ τὸν αὐτὸν Ἀρισ-

col. II το[τ]έλει ον-
 τες περίπατον οὐδὲν
 ἐπιστητόν φασιν εἶναι·
 ῥεῖν γὰρ αἰεὶ τὰ πράγμα-
 5 τα καὶ δι' ὀξύτητα
 τῆς ῥεύσεως τὴν ἡμε-
 τέραν ἐκφεύγειν ἀντί-
 λημψιν. ἡμεῖς δὲ τὴν
 μὲν ῥεῦσιν αὐτὴν ὁμο-
 10 λογοῦμεν, οὐ μέντοι
 καὶ τὸ οὕτως ὀξεῖαν